

голема склонность към сичко, что е руско, употребява ги, безъ да ся гриже, чи е изгоненъ изъ нихъ юсъатъ, на когото гласатъ ся чува въ устата на сичкиятъ народъ. Освенъ юсъатъ, българетъ употребяватъ и у, напимѣръ лукъ, и по руски лукъ, извѣстното градинно растѣние, и пр. Но рускитъ слова мужъ, путь и пр., българетъ ги произнасятъ сосъ юсь: мжжъ, пжть и пр. Исправлението на церковнитъ книги споредъ руското произношение вовело въ заблуждение нѣкои нови български писатели, между другитъ и упомянутиятъ преводчикъ на Новиатъ завѣтъ, отца Неофита, и станало причина да пишатъ нѣкои слова съ у, като пуъ, мужъ и пр., а други писатели, като г. г. Беровичъ и Кипиловски, за да избѣгнатъ отъ трудъятъ да пишатъ юсъатъ, употребяватъ вмѣсто него а.

Не зная ще ли признаятъ вишеприведенитъ мои доказателства за доволни<sup>1)</sup> да развържатъ той Гордиевъ възелъ, или мнозина ще си останатъ сосъ своето; но азъ съмъ увѣренъ, чи безпристрастнитъ ще ся склонятъ на реченото.

Като така ся доказа, какво така наречената отъ г. Тирола словенска или сербска азбука е българска; какво изобрѣтателитъ ѝ, Кирилъ и Методий, били сжщи българе; какво Священото писание било преведено первоначално за българетъ; какво язикатъ на той преводъ е чисто старобългарко нарѣчие и какво българетъ сж ся покръстили по-напредъ отъ сербитъ и отъ сичкитъ други словене — тогава не може да ся противорѣчи, какво ми, българетъ (каквото каза това преди тринадесетъ годинъ незабавений Ю. И. Венелинъ), сме били първитъ наставници на сербитъ и послѣ на руситъ въ книжността и какво просвѣтили сме ги сосъ свѣтило на истинната вѣра и имъ сме предали Священото писание на свойатъ языкъ, на който сичкитъ ми и до сега славимъ Всевишняго. Грецитъ били при сичко туй толко<sup>2)</sup> посредници. За возмездие за такова услужения,<sup>3)</sup> слабитъ внуци на старитъ българе просятъ сега отъ силнитъ си кръщелници само внимание и участие въ писменостъта имъ, която ся возраждава, и въ успѣхитъ имъ на попрището образования, което още повѣче трѣба да сблизе и по-яко да свърже помежду си тии двѣ клонове, които произрастуватъ отъ истиатъ великъ коренъ.

<sup>1)</sup> Достатъчни. <sup>2)</sup> Само. <sup>3)</sup> Служба, служене — въ смисълъ на услуга.